

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. Wydana i rozestana dnia 16. maja 1917.

Treść: (№ 218. i 219.) 218. Obwieszczenie, dotyczące się zmiany przeglądu miejscowego odgraniczenia komisji zażaleniowych i ich poddziału na branże. — 219. Rozporządzenie, dotyczące się zbadania zapasów materiałów opatrunkowych i odnawiania (regenerowania) używanego materiału opatrunkowego.

218.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 11. maja 1917,

dotyczące się zmiany przeglądu miejscowego odgraniczenia komisji zażaleniowych i ich poddziału na branże.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 123, Do § 3., ustęp ostatni. zmienia się, względnie uzupełnia w sposób następujący dodany do tego rozporządzenia ministeryalnego przegląd (dodatek 1):

§ 1.

Komisje zażaleniowe w Morawskiej Ostrawie I., II. i III. obejmują okręgi nadzorcze inspektoratów przemysłowych w Morawskiej Ostrawie, Opawie i Gieszynie.

§ 2.

Następujące dalsze przedsiębiorstwa wojskowe należą

1. do komisji zażaleniowej Wiedeń I.:

c. i k. komisja odbiorcza w arsenał artylerzyckim w Wiedniu;

2. do komisji zażaleniowej Wiener-Neustadt I.:

c. i k. skład materiałów artylerzyckich w Wöllersdorf;

3. do komisji zażaleniowej St. Pölten I.:

c. i k. pracownia artylerzycka w Wörth pod St. Pölten

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi natychmiast w życie.

Georgi wlr.

219.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 13. maja 1917,

dotyczące się zbadania zapasów materiałów opatrunkowych i odnawiania (regenerowania) używanego materiału opatrunkowego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, jak następuje:

§ 1.

Przedmiot zgłaszania.

Obowiązkowi zgłaszania (§ 2.) podlegają:

a) opatrunkowe kaliko bielone (muslin) i niebielone, gaza opatrunkowa bielona i niebielona

(gaza hydrofilowa, mull), przeznaczone na cele opatrunkowe zapasy kambriku (Cambric), flaneli, trykotu i sztywnej organtyny, następnie wszystkie tkaniny bawełniane wszelakich rodzajów, nadające się do celów opatrunkowych.

Obowiązkowi zgłaszania podlegają te materiały opatrunkowe tak wtedy, gdy są złożone (w sztukach i w całościach) i zwinięte, jak i wówczas, gdy się je trzyma na składzie w opaskach albo krajane w sposób, przeznaczony do szczególnych celów opatrunkowych (trójkątne chusty, opatrunki T i w. i.).

b) wata bawełniana w każdej formie oraz w każdym przyrządzeniu i opakowaniu do celów opatrunkowych, jak wata Brunsa, wata szpitalna (poduszkowa), wata warstwowana itd.

c) leczniczo impregnowane materiały opatrunkowe z bawełny, tak gaza jak i wata.

Wyjątek stanowią impregnowane życiwnie materiały nieprzemakalne jak batyst Billotha i tym podobne.

d) wymienione pod a) do c) materiały opatrunkowe z bawełny, już używane, a nie potrzebne już do własnego ponownego użytku, o ile nie są wykluczone od odnowienia (regenerowania) w myśl § 4., ustęp 2., niniejszego rozporządzenia.

Ponadto należy podać zużyte w latach 1913, 1915 i 1916 ilości materiałów opatrunkowych, wymienionych pod a) do c).

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Do zgłaszania zapasów są obowiązani:

1. Fabrykanci i handlarze materiałów opatrunkowych co do zapasów materiałów opatrunkowych, wymienionych w § 1. pod a) do c).

2. Wszystkie zakłady dla chorych i inne zakłady pielęgniarstwa (o ile nie prowadzi ich zarząd wojskowy), oraz lekarskie zakłady ordynacyjne, jakoteż te zakłady, nieprowadzone przez zarząd wojskowy, w których są pielęgnowane osoby wojskowe, następnie towarzystwa i stacje ratunkowe, kasy chorych oraz wszelkie przedsiębiorstwa, posiadające materiał opatrunkowy dla udzielania pomocy swym robotnikom w razie wypadków w przedsiębiorstwie, co do materiałów opatrunkowych, wymienionych w § 1. pod a) do d).

3. Aptekarze, drogerzyści i bandażyści.

Lekarze, lekarze weterynaryjni i akuszerki nie mają obowiązku zgłaszania swych zapasów.

§ 3.

Termin i sposób zgłaszania.

Kto w myśl § 2. tego rozporządzenia jest do zgłaszania obowiązany, winien zgłoszenie, przepisane w § 1., skutecznie najpóźniej do dnia 25. maja 1917 w Ministerstwie handlu za pośrednictwem Związku wojennego dla przemysłu bawełnianego w Wiedniu I., Maria Theresienstrasse 32—34.

Materiały opatrunkowe, znajdujące się w dniu 25. maja 1917 w drodze, zgłosi odbiorca natychmiast po nadejściu przesyłki.

Przechowcy są obowiązani zgłosić do Związku wojennego dla przemysłu bawełnianego wszystkie ilości, jakie się u nich znajdują na składzie, wymieniając właściciela materiałów opatrunkowych.

Zgłoszenie winno się skutecznie wyłącznie na kartach, pobieranych ze Związku wojennego dla przemysłu bawełnianego albo od właściwej izby handlowej i przemysłowej, które należy wypełnić we wszystkich rubrykach na podstawie osobnych postanowień, widocznych z tych kart.

§ 4.

Przechowywanie i odnawianie (regenerowanie) używanego materiału opatrunkowego.

Wymienione w § 2. zakłady i przedsiębiorstwa są obowiązane zbierać znajdujące się w ich posiadaniu i w przyszłości przybywające ilości używanych materiałów opatrunkowych, odpadków z tych materiałów i waty opatrunkowej z bawełny, o ile nie użyją ich ponownie we własnym przedsiębiorstwie, a to materiały tkane ile możliwości w stanie nienaruszonym (niepoprzedzone), przechowywać je — o ile się to da skutecznie — osobno według poszczególnych sort i odstawić za zwrotem wydatków (opakowanie, przewóz itd.) do miejsc zbiórki, oznaczonych przez Związek wojenny dla przemysłu bawełnianego.

Wyłączyć i zniszczyć należy tylko te części opatrunków, które tak przesiąkły krwią, wydzielanymi z ran, następnie szkłem wodnym, gipsem i innymi nierozpuszczalnymi alboważ przędzę żrącymi środkami, jak jodem, kwasem saletrowym i w. i., że ich ponowne użycie okazuje się wykluczonem.

Również są wykluczone od oddawania i ponownego użycia wszystkie opatrunki, których użyto: w chorobach zaraźliwych, co do których istnieje obowiązek donoszenia na podstawie § 1. ustawy z dnia 14. kwietnia 1913, Dz. u. p. Nr. 67, tyczącej się zapobiegania chorobom zaraźliwym i ich zwalczania, albo w innych chorobach, przy których należy przypuszczać niebezpieczeństwo przeniesienia ich, jak n. p. przy czerwonce, tężcu przyrannym, złośliwym obrzęku, zakaźnych chorobach wenerycznych itp.

§ 5.

Oznaczenie zakładów, którym będzie powierzone odnawianie (regenerowanie) używanych materiałów opatrunkowych, uskutecznia Związek wojenny dla przemysłu bawełnianego, a zatwierdza je Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Środki sanitarne, jakich należy przestrzegać przy przeprowadzaniu prac regeneracyjnych, ustanowi Ministerstwo spraw wewnętrznych, wydając osobne przepisy.

§ 6.

Przygotowanie odnowionych materiałów opatrunkowych (regeneratów) powierzy się tym przedsiębiorstwom, które wyznaczy za zatwierdzeniem Ministerstwa handlu Związek wojenny dla przemysłu bawełnianego.

Przydzielanie odnowionego materiału opatrunkowego i ustanawianie kontyngentów dla poszczególnych zakładów i przedsiębiorstw. wymienionych w § 2., uskutecznia na podstawie porozumienia się w każdym odnośnym przypadku z Ministerstwem spraw wewnętrznych Związek wojenny dla przemysłu bawełnianego, który winien uwzględniać przytem przedewszystkiem miejsca dostawiające.

Odnowione materiały opatrunkowe muszą być oznaczone na zewnątrz wyraźnie jako regeneraty i nie wolno ich puszczać w obrót bez takich oznak.

Koszta dowozu, regenerowania i przygotowania oraz wszystkie inne wydatki, połączone z odnowieniem używanych materiałów opatrunkowych, ustali Związek wojenny dla przemysłu bawełnianego za, zatwierdzeniem interesowanych Ministerstw. W taki sam sposób zostanie oznaczoną także cena regeneratów.

§ 7.

Oddanie przydzielonych przez Związek wojenny dla przemysłu bawełnianego ilości odnośnego materiału opatrunkowego wymienionym w § 2. zakładom i przedsiębiorstwom, względnie producentom i handlarzom materiałów opatrunkowych nastąpi za pośrednictwem T. akc. Centrali bawełnianej. Centrala ta ma prawo do oznaczenia cen przygotowanego towaru doliczyć procentową prowizję za wykonanie, którą ustali Ministerstwo handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Wytwórcom i handlarzom materiałów opatrunkowych wolno wydawać regeneraty dopiero po zupełnem zaopatrzeniu wymienionych w § 2. ustęp 2., zakładów i przedsiębiorstw jakoteż publicznych aptek, uskuteczniomem w miarę do dostawy tych regeneratów.

Drobną sprzedaż regeneratów, wydanych wytwórcom i handlarzom materiałów opatrunkowych, wolno uskutecznić tylko po cenach, ustanowionych przez Związek wojenny dla przemysłu bawełnianego i zatwierdzonych przez interesowane Ministerstwa; ceny te muszą być na opakowaniach wyraźnie uwidocznione.

§ 8.

Kontrola.

Dla zabezpieczenia przestrzegania postanowień tego rozporządzenia może Ministerstwo handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych ustanowić osobno organa kontrolne, które mają każdego czasu prawo wstępu do wszystkich objętych rozporządzeniem zakładów i przedsiębiorstw i którym na żądanie należy pozwolić na wgląd do wszystkich odnośnych ksiąg handlowych, korespondencji i wszelkich innych zapisków.

§ 9.

Postanowienia karne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnianiu ustanowionych w tem rozporządzeniu obowiązków będą karani władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 koron albo aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyny te nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 10.

Co do zakładów, zarządzanych przez państwo, wyda Ministerstwo spraw wewnętrznych osobne postanowienia wykonawcze.

§ 11.

Początek mocy obowiązującej.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Handel wlr.

Urban wlr.

